

אין מחיר לחופש

אותו יום סיכם אנטולי את נאום ההגנה שלו כשהוא מפנה את גבו לשופטים ופונה לאחיו ליאוניד:

"אלה שניהלו את החקירה נגדי הזהירו אותי שבגלל העמדה שנקטתי במהלך החקירה, אותה עמדה שאני נוקט במהלך המשפט אקבל גזר דין מוות או מינימום חמש עשרה שנות מאסר. הם אמרו שאם אסכים לשתף פעולה עם הק.ג.ב. ואעזור להרוס את תנועת העליה היהודית יומתק גזר הדין. הם הבטיחו שחרור מהיר ואפילו פגישה עם אשתי. לפני חמש שנים הגשתי בקשה לעלות לישראל, כיום אני רחוק מחלומי יותר מתמיד, אפשר לחשוב שאני מתחרט על מה שקרה אבל אין זה כך.

אני שמח שחייתי ביושר עם עצמי. מעולם לא עשיתי דבר הנוגד את מצפוני, גם לא כשאיימו עלי במוות, אני שמח שהייתי עד לשחרור יהודי רוסיה.

אני מקוה שהאשמות האבסורדיות נגדי ונגד כל תנועת העליה היהודית לא תפגענה בשחרור עמי. חברי יודעים כמה רציתי להחליף את פעילותי בתנועה היהודית בחיים בישראל עם אביטל שלי.

עמי פזור בכל העולם במשך אלפיים שנה, אך בכל מקום אומרים יהודים שוב ושוב 'לשנה הבאה בירושלים' וכיום כשאני רחוק יותר מתמיד מבני עמי ומאביטל שלי, כשאני עומד בפני שנים ארוכות של מאסר אני אומר לעמי ולאביטל שלי 'לשנה הבאה בירושלים, לשנה הבאה בירושלים הבנויה'."

- ואז בפנותו לשופטים הוא מוסיף: "אין לי מה לומר לבית הדין הזה שחייב לאשר גזר דין שנגזר מראש"